AKTUALITY ze života Čkyně

VYDÁVÁ OBEC ČKYNĚ ZDARMA ČERVENEC/SRPEN 2020

Karel a ti druzí v synagoze

Petr Kučera, Josef Lávička a Jindra Bromová při křtu knihy
Foto: L. Růžičková

V sobotu 27. července jsme ve čkyňské synagoze v rámci pouťových pořadů přivítali na svět novou knížku vydanou Spolkem pro synagogu. Jmenuje se Karel a ti druzí, napsal ji Josef Lávička a ilustroval Jan Děd. Měla vyjít už 6. května, přesně 75 let od doby, kdy do Čkyně přijela americká vojska a pro místní lidi skončila válka.

Pisatel čerpal z vyprávění svého staršího kolegy v JZD. Kdo to byl, pamětníci hned poznají. Když měli chvilku, povídali si o konci druhé světové války. Ten mladší prožil únorový nálet spojenců na Vinohrady a další čtvrti v roce 1945 ve sklepě. Pražskou květnovou revoluci tam také ve věku čtyř a půl roku přetrpěl v bedně na písek. Jeho starší kolega mu na oplátku vyprávěl, jak to v tu dobu vypadalo ve Čkyni. Vytvořili s kamarády odbojovou skupinku a dali si za úkol zastřelit alespoň jednoho Němce a vykolejit muniční vlak. Dojemná je pasáž, kdy jeden z těch kluků vzpomíná na svoji lásku Ellu a neví, že už není mezi živými, zemřela v osvětimské plynové komoře. Dnes máme tu dívenku Ellu Kohnovou zapsanou v nejsmutnějším koutě synagogy. Zajímavá je postava Johna Svestky, českoamerického tlumočníka, se kterým se kluci spřátelili. Bohužel, i on u nás přišel o život, a to docela zbytečně.

J. Lávička se rozhodl o Karlovi a jeho kamarádech napsat knížku. Oni by (kdyby byli ještě naživu) jistě měli radost, že se na ně nezapomnělo. Strohá fakta z té doby a Karlovo vyprávění byl materiál, podle kterého vznikla novela, kde se opojná radost z konce války mísí s kapkami smutku.

Poděkování všem, kteří přišli, knížka je samozřejmě stále k dostání a zároveň pozvánka – na **12. září** připravujeme výstavu fotografií a věcných památek věnovanou právě tomuto tématu!

Spolek pro synagogu

Rozhovor s J. Lávičkou si můžete přečíst na straně 3.

Nové víceúčelové a workoutové hřiště

Od července mají občané Čkyně k dispozici další víceúčelové hřiště. Stojí vedle stávajícího multifunkčního hřiště a bude sloužit dospělým i dětem. Vedle víceúčelového hřiště vzniklo také hřiště workoutové, což je soustava hrazd, bradel, žebřin a dalších jednoduchých prvků sloužící k cvičení zejména s vlastní vahou. Zhotovení hřišť stálo přes 2 mil. korun a většinu zaplatilo Ministertsvo pro místní rozvoj. Už teď na hřišti posilují a trénují děti i dospělí. Zejména ho ocení atleti a gymnasté. Do budoucna ještě mají být na workoutovém hřišti cedulky s popisem jednotlivých cviků.

(lp)

Zastupitelstvo obce Čkyně
dne 15. 6. 2020

Schválilo:
- doplnění programu: do bodu 10) žádosti o příspěvky – žádost o příspěvek p. Pechoušek, do bodu 13) žádosti o změnu času nočního klidu – přidány další žádosti
- účetní závěrku, závěrečný účet obce Čkyně s celkovým ziskem před zdaněním 9.908.566,73 Kč zprávu o hospodaření bez závad a převod výsledku hospodaření 9.908.566,73 Kč
- návrh na vyřazení nedokončeného majetku v celkové výši 61.953,- Kč
- rozpočtové změny č. 1/2020, 2/2020, 3/2020, 4/2020, 5/2020
- plán financování VHI (vodohospodářské infrastruktury) Obce Čkyně
- záměr na prodej pozemku v k.ú. Spůle u Čkyně par. č. 384/2 o výměře 1397 m^2
- záměr na prodej pozemku v k.ú. Spůle u Čkyně par. č. 395/1 o výměře 359 m^2
- záměr na prodej pozemku v k.ú.Onšovice u Čkyně par. č. 1050/1 o výměře 60 m^2
- záměr na pronájem části pozemku v k.ú.Horosedly u Čkyně par. č. 224/9
- směnu pozemku, z důvodu záměru vybudování nového chodníku z obce k ČOV (čističce odpadních vod), v k.ú. Čkyně par. č. 755/3 o výměře 266 m^2 a 737/8 o výměře 502 m^2 ve vlastnictví obce za část pozemku v k.ú. Čkyně par. č. 392/1 – pruh o šířce cca 3 m podél místní komunikace k ČOV o výměře 790 m^2 a pozemek v k.ú.Čkyně par. č. 392/12 o výměře 8 m^2
- smlouvu o smlouvě budoucí o věcném břemenu – „Dolany u Čkyně – rekonstrukce TS“ za jednorázovou náhradu za zřízení VB ve výši 1000,- Kč bez DPH
- smlouvu o smlouvě budoucí o věcném břemenu – „Čkyně – kNN par. č. 332/4, p. Sova“ za jednorázovou náhradu za zřízení VB ve výši 1000,- Kč bez DPH
- smlouvu o smlouvě budoucí o věcném břemenu – „Horosedly – úprava sítě NN u čp. 48“ za jednorázovou náhradu za zřízení VB ve výši 1500,- Kč bez DPH
- žádosti o příspěvky:

Centrum Hájek – žádost o příspěvek ve výši 5000,- Kč
Domov Žlutý petrklíč – žádost o příspěvek ve výši 5000,- Kč
Pavel Pechoušek – žádost o příspěvek ve výši 15.000,- Kč na náklady vydání knihy Tajemství čkyňských lvů
- návrh na prominutí plateb nájemného v nebytových prostorách na období 3 měsíců (4/2020 – 6/2020) v celkové výši 58.149,- Kč
- návrh na znovuudělení čestného občanství in memoriam pro bývalého prezidenta Československé republiky T. G. Masaryka
- žádost paní Petry Kavlíkové o změnu času nočního klidu ze dne 08. 08. 2020 od 22:00 hodin do 09. 08. 2020 do 04:00 hodin z důvodu konání svatby v prostorách č.p. 167
- žádost pana Miroslava Samce o změnu času nočního klidu ze dne 19. 09. 2020 od 22:00 hodin do 20. 09. 2020 do 04:00 hodin z důvodu oslavy narozenin v prostorách Jarokai Čkyně
- žádost pana Miroslava Vyskočila o změnu času nočního klidu ze dne 01. 08. 2020 od 22:00 hodin do 02. 08. 2020 do 03:00 hodin z důvodu soukromé akce v prostorách Hospody Na hřišti
- žádost SDH Čkyně o změnu času nočního klidu ze dne 22. 08. 2020 od 22:00 hodin do 23. 08. 2020 do 04:00 hodin z důvodu akce v prostorách hasičského dvora
- návrh na zařazení obce do území působnosti místní akční skupiny Šumavsko na období 2021 – 2027

Neschválilo:
- záměr na prodej části pozemku v k.ú. Horosedly u Čkyně par. č. 38 o výměře 199 m^2

Vzalo na vědomí:
- účetní závěrku, závěrečný účet a zprávu o výsledku hospodaření DSO Věnec
- vyjádření a zjištění skutečností pana Petra Martana – stav lesních porostů k březnu 2020

VÝZVA OBECNÍHO ÚŘADU

Obecní úřad Čkyně upozorňuje občany, že místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a místní poplatek za psa měl být uhrazen do 30. 6. 2020.

V případě prodlení mohou být poplatky dle vyhlášky navýšeny platebním výměrem až na dvojnásobek. Vyzýváme proto občany, kteří poplatek ještě neuhradili, aby tak učinili **nejpozději do 31. 8. 2020** převodem na bankovní účet Obce Čkyně číslo **620744/0600** vedený u MONETA MONEY BANK nebo na pokladně obecního úřadu.

Úhrada poplatku je povinná a řídí se daňovým řádem č. 280/2009 Sb.

Karel a ti druzí – román z konce války ve Čkyni

Karel a ti druzí je název knihy čkyňského kronikáře Josefa Lávičky. Při psaní se inspiroval vzpomínkami svých kamarádů, se kterými se potkal v 60. letech minulého století. Jedná se o autentické vzpomínky lidí, kteří ve Čkyni prožili konec 2. světové války.

Při psaní knihy jste se inspiroval vyprávěním Vašich kamarádů, které jste potkával při zaměstnání v JZD Čkyně. Můžete je ještě trochu přiblížit?

Po zemědělské škole v Táboře jsem šel na umístěnku do Vacova. Bylo to v roce 1958. Měl jsem na starosti 16 malinkých JZD jako obvodní zootechnik. Věděl jsem, že tuto jihozápadní část republiky v roce 1945 osvobodili a na čas obsadili Američané, protože demarkační linie také probíhala u domu mojí babičky v Borku u Rokycan. Chodili k ní Rusové i Američané, tenkrát se družili a pili spolu. Ve škole o tom ale nepadla ani zmínka. V roce 1963 jsem nastoupil jako zootechnik do JZD Rozkvět Čkyně, a to už byla situace jiná. JéZéĎátka byla sloučená, náročný, ale perfektní předseda Miloslav Dragoun, spousta dobytka, drůbeže a prasat. To, jaké to bylo tady koncem války a všechny ty okolnosti mi prozradil o hodně starší kolega Karel. Jeho příjmení čtenářům vyvstane při četbě té knížky. Většinu těch příběhů prožil Karel a jeho druzi a od něho hlavně mám ty příběhy.

Máte v záloze ještě další historky, které přetavíte v další knížku?

Historek mám dost, o Karlovi a jeho klucích už ne, lituji, že jsem ho málo „vytěžil“ a že jsem si jeho vzpomínky nezapisoval. Tenkrát se mi ani nezdálo, že bych měl psát nějaké knížky. Něco dalšího už tvořit nebudu. Letos mi bude 80 let a pozoruji, jak se kvapem zhoršuje paměť a vůbec všechno. Nechci, aby lidé četli nějaké moje další slátaniny. Letos skončím také v synagoze.

Jaké jsou první reakce?

První reakce jsou příznivé, na představení knížky v synagoze v sobotu 28. 7. jich bylo prodáno 47 a lidé si ji kupují i pro příbuzné, protože stojí jen 30 Kč. Čtenáři si myslí, že jeden z těch kluků je pan Hošek, ten byl také odbojář, jenže v roce 1945 ve Strakonicích. Podle zajímavého typu jeho osoby vystupuje v knížce ten Vláďa.

Dlouhé roky se staráte o čkyňskou kroniku. Není plná zajímavých historek?

Čkyňskou kroniku píšu už 12 let, přede mnou to byl právě pan Hošek. Psaní kroniky je odlišné od mých literárních pokusů, tam moc historek se správným koncem nenajdeme. Spíš je to zaznamenávání obyčejného života, který je pro tu kterou dobu typický. Mají tam být třeba ceny potravin, jak hráli naši fotbal a také jsem psal o té desetiminutové bouřce s přívalem vody, která po republice způsobila velké škody. Naštěstí u nás ne.

(pp)

Poznámka ke knize

Tato knížka je příspěvkem k uchování paměti. A to je stále víc a více nutné, jelikož dnes se nepohodlná fakta zkrátka upraví či zcela otočí a lež se již zcela běžně nazývá pravdou. Při loňském výročí tak bylo panem Petrem Martanem správně připomenuto, že tato část republiky byla osvobozena americkou armádou, ač se čtyřicet let učilo ve školách a tvrdilo při výročích něco jiného. Ale pak zazněla slova o soudobém nevděku za osvobození Rudou armádou a dokonce o urážce duchovní podstaty téměř devíti milionu padlých – také za naši svobodu. Nepadlo ani slovo o tom, že Američané nesměli překročit čáru namalovanou mocenskými zájmy SSSR, že zbytečně umírali naši lidé při Pražském povstání a Američané nesměli přijet na pomoc, kolik zbytečně zmařených životů, než se Rusové dostali, kam chtěli. Ale zejména nepadlo ani slovo o nasazení USA a spojenců na západní frontě při krvavém vylodění v Normandii, nechvalně známý Dunkerque, dlouhé a těžké boje o Siegfriedovu linii, vezmeme-li jen ty nejznámější. Pan Petr Martan zkrátka vybere to, co se hodí, srovná miliony padlých Rusů během celé války a 144 000 padlých na našem území se 116 zde padlými Američany a ještě dodá, že bez Rusů by nebylo ani osvobození Čkyně spojenci... (!) Tyto výroky zazněly na slavnostním vzpomínkovém aktu, kde jsme si měli vděčně připomenout právě roli spojenců v naší historii...

J. Bromová

Náš člověk v Americe

napsal knihu a věnoval ji obecní knihovně

Josef Vítovec se narodil ve Čkyni, bydlel v domě č.p. 138 a zde chodil do školy. Absolvoval šest tříd reálného gymnázia ve Strakonicích. Za aktivní účast při vydávání studentského časopisu – stavícího se proti komunistickému režimu – mu hrozilo zatčení. Proto již 28. března 1948 odjíždí vlakem do Lenory a spolu s třemi dalšími ilegálně přešel státní hranici do Německa. Tam začíná jeho nový život na svobodě.

FULL CIRCLE – v překladu **Spojený kruh**
s podnázvem Uprchlické vyprávění

Jde o název knihy od autora Josefa (Joe) Vítovce, která vyšla r. 2019 v USA a má 597 stran. Knihu si lze vypůjčit v Obecní knihovně ve Čkyni. Je v anglickém jazyce s přílohou českého překladu jedné kapitoly. Překlad je o německém vojákovi, který koncem války utíkal z fronty a zastavil se ve Čkyni. Na zadní straně obálky knihy je takovéto představení knihy:
Protagonista této beletrie přináší příběhy lidí, kteří byli přemoženi silami druhé světové války i následující tzv. studené války. Ještě tři roky po válce byla Evropa zaplavena 800 000 uprchlíky v 370 uprchlických lágrech ve třech okupačních zónách v Německu a ve 25 v Itálii.

Počínající studená válka zhasla euforií vítězství nad nacismem a železná opona zavřela hranice. Češi a Slováci utíkající po únoru 1948 byli odhodláni vstoupit do vlastenecké legie. Věřili, že v americké zóně v Německu bude legie sestavena českým exilovým generálem. Uprchlíci se stali výbušným mixem. (Konec textu na obálce knihy)
Autor vypráví nejen o svém příběhu od dob 2. svět. války, o uprchlickém životě a o zkušenostech českých a jiných emigrantů žijících v poválečných uprchlických lágrech v Německu, Francii a Itálii.

Jde o román, v němž je ztvárněn protagonista, který vyrostl v našem prostředí za první a druhé světové války, uteče za hranice před komunismem na západ a dostane se do Ameriky. Když se vrací do Čech po ukončení studené války, vidí, že nepatří do své rodné země, ale ani do té nové. Název knihy Spojený kruh vyjadřuje myšlenku autora a dalších emigrantů, kteří z domova odcházeli ve víře, že se jednou zase vrátí. Komunismus, naděje doby 1968 a následná normalizace jim to však neumožnila. Po návratu domů za 40 let tito zjistili, že k navrácení dochází v jejich srdcích, ale to nesouhlasí se současnou životní realitou; a tedy kruh se zcela nedá spojit.

A že měl rodák Vítovec Čkyni stále v srdci, o tom svědčí i to, že v r. 1967 namaloval obraz Čkyně dle pohlednice asi z r. 1936, přičemž barvy střech udělal tak, jak si na ně pamatoval. Právě tento obraz Čkyně je na obálce jeho knihy Spojený kruh. A tak podoba naší obce koluje i po Americe.

O autorovi na obálce knihy: Joe Vítovec imigroval do USA v roce 1950 po útěku z komunistického Československa v 1948 a po strávení dvou roků v uprchlických lágrech v Německu, Francii a Itálii. V posledních 40 letech pracoval jako ředitel a pracovník trainingu letců a výroby leteckých simulátorů pro americké letectvo. Studoval historii a umění (bakalaureát) na Texaské křesťanské universitě a mistrovství na Texaské státní universitě. Vyučoval politiku na Tarrant County koleji ve Fort Worthu v Texasu. Žije v Anacortes ve státu Washington. (Konec textu na obálce knihy)

Čkyňský rodák dnes

Josef Vítovec rozhodně patří mezi naše význačné rodáky, kteří se ve světě takříkajíc neztratili, byli úspěšní a schopní, a proslavili naši obec a vlast. Dnes ve svých devadesáti letech si se mnou běžně mejluje a zajímá se o Čkyni. Potěšil jej knižní "Památník obětem a hrdinům z obce Čkyně", který mu zaslal obecní úřad.

Zažili jsme spolu poštovní drama a strach ze ztráty cenných věcí tím, že on odeslal balíček 17. března 2020 a z důvodu covid-krize došel do Čkyně až v červenci. Mimo jmenovanou knihu mně pan Vítovec zaslal několik historických dokumentů, které jsou cenné pro Čkyni. Mám tak doposud zcela neznámý kulometní film z amerického letadla, které střílelo na lokomotivu na čkyňském nádraží v úterý 2. dubna 1945. Film byl používán jako důkaz ztvrzení útoku a výpovědí pilotů po návratu na základnu. Dále jsem získal podrobný písemný dokument značený "15 Conclusions" s mapou s trasou letu letadla P-38 z bavorské základny do Čkyně. Vzácný film a dokumenty, až budou přeloženy do češtiny (uvítám dobrovolníka pro překlad), tak budou zveřejněny.

Načasování opožděně došlé zásilky mělo dojemnou duchovní symboliku, kterou jsem záhy pochopil. Balíček z USA přišel do Čkyně až za 4 měsíce, tj. v předvečer 12. 7. 2020. Tento den tomu bylo 80 let, kdy 12. 7. 1940 byla v Anglii utvořena první Československá letecká stíhací jednotka pod velením plukovníka Hesse. V balíčku od pana Vítovce byla připojena Hessova dokumentární kniha a medaile Čecha Josefa Františka, který byl naším nejúspěšnějším letcem, neboť sestřelil 28 německých letadel v bitvě o Británii. Ale o tom by stálo za to napsat více někdy příště.

Petr Martan

NAŠI PŘEDKOVÉ

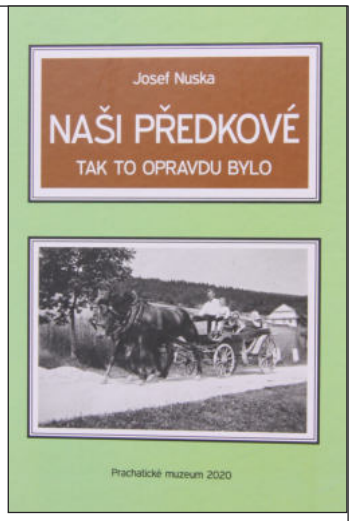

V pololetí letošního roku vydalo Prachatické muzeum pod tímto názvem nákladem 200 kusů knihu Josefa Nusky v započaté edici: Tak to opravdu bylo.

Autor na 193 stranách knihy většího formátu uspořádal výběr historických snímků z převážně vlastního bohatého archivu a opatřil je obsáhlými a výstižnými popiskami. Kniha podává málem již zapomenutý obraz o životě našich předků – rodičů a prarodičů – z první poloviny minulého století, z jeho rodných Výškovic i z širšího okolí včetně Čkyně a okolních vesnic, který se, řečeno jeho vlastními slovy, už nikdy nevrátí. Výběr snímků zastihuje všední život lidí, práci na polích na pozadí tehdejší krajiny, živelní pohromy, dobová řemesla, jako bylo zpracování lnu, dřeva, kamene a kamenosochařství spojené zejména s místním lomem, a obsáhle představuje i snímky četných mlýnů v širokém okolí i jejich vnitřního zařízení.

Pana Josefa Nusku z nedalekých Výškovic již čkyňská veřejnost zná z výstavy fotografií z I. světové války, uspořádané před dvěma roky v místní synagoze. V již zmíněné edici vydalo Prachatické muzeum v roce 2018 i jeho knihu Výškovice. Jeho vlastním nákladem ještě vyšlo: Josef Nuska – ŠICHTOVNA – Vznik a rozvoj závodu. Z krátkého úvodu nové knihy, který autor sám napsal, stejně jako z udivujícího rozsahu odborných historických termínů uplatněných v popiskách, je patrná jeho hluboká znalost života na tehdejší vesnici i široký kulturní rozhled. I když vydavatel do knihy nezařadil vlastní hodnotící úvod, doslov ani tiráž, jak to bývá obvyklé, je vydání této knihy cenným počinem a příspěvkem do regionální historiografie. Kniha ve své kategorii směle snese zařazení mezi tituly programu Šumava Litera roku 2020. Josef Nuska tím potvrdil svůj celoživotní hluboký zájem o historii rodného místa a kraje, zděděný po svém otci, svého času výjimečně erudovaném kronikáři ve Výškovicích.

Josef Jiřička

Budeme volit do kraje a do senátu

První říjnový víkend se budou konat krajské volby a zároveň senátní. Svůj mandát obhajuje ředitel píseckého hřebčince Karel Kratochvíle (ČSSD). ODS vyslala do boje křeslo silného soupeře, kterým je ředitel strakonické nemocnice Tomáš Fiala, ten kandiduje jako nestraník. Fiala Čkyni v průběhu června navštívil a setkal se se starostou obce Stanislavem Chvalem, který mu vyjádřil svou podporu. „Podporuji při vstupu do politiky lidi, kteří již něco dokázali. Jedním z nich je právě Tomáš Fiala, nestraník navržený pravicovou stranou," uvedl starosta. Fiala ale není jediný politik, který přijel do Čkyně. Soukromého zemědělce Jiřího Mikeše v Horosedlech navštívil předseda křesťansko-demokratického poslaneckého klubu Jan Bartošek. Zastupitelka a lékařka Marie Kučerová zase jasně vyjádřila svou podporu úspěšnému starostovi z Radomyšle Luboši Peterkovi. Také on kandiduje do senátu, ale v barvách KDU–ČSL.

Starosta Stanislav Chval s Tomášem Fialou

Jan Bartošek navštívil zemědělce Jiřího Mikeše

Volební obvod č. 12

Strakonice Karel Kratochvíle – ČSSD – obhajuje
Tomáš Fiala – ODS
Petr Kalina – ANO
Pavel Štětina – KSČM
Luboš Peterka – KDU-ČSL
Michal Horák – Piráti
Ivana Zelenková – STAN
Miroslav Ušatý – Trikolóra
Marie Paukejová – SPD

Volby do zastupitelstev krajů se konají **2. a 3. října 2020** (volby byly vyhlášeny rozhodnutím prezidenta republiky č. 169/2020 Sb.). Ve stejném termínu se konají **volby do Senátu Parlamentu České republiky**. Případné druhé kolo senátních voleb se koná o týden později, tj. v pátek 9. října a v sobotu 10. října 2020. (pp)

Věříme, že uplynulý školní rok se nebude opakovat

Na školní rok 2019/2020 díky koronakrizi nezapomenou čkyňští žáci ani učitelé. Musela se naplánovat řada strategických změn, po nucené pauze, se znovu začalo vyučovat, ale do školy nemusely všechny děti, ani učitelé, existovala řada omezení, hygienických nařízení. Jaký je aktuální stav příprav na nadcházející školní rok, vysvětluje zástupkyně ředitele Václava Komínová.

Školní rok 2020/2021 bude jistě velice specifický. Zažila jste za dobu svého učitelování složitější období?
Budeme navazovat na uplynulý školní rok, který byl opravdu jiný. Ráda bych řekla neopakovatelný. Nicméně konec července zase přináší výstrahy ohledně našeho zářijového nástupu do školy. Situaci musím posuzovat nejen z pozice učitelky, ale především zástupkyně ředitele školy. Tedy nejen jak, co a kdy budu učit ve svých předmětech, ale především myslet na celou školu, organizovat, zajišťovat… Ohlédnu-li se za jarem 2020, vidím, že se nám podařil posun ve využívání informačních technologií, žáci i rodiče nesli mnohem větší míru samostatnosti i odpovědnosti na vzdělání, že společně jsme to zvládli. Ale stejně tak vidím, že přímý kontakt žák – učitel je nenahraditelný. Že to, co probíhá ve třídě při hodinách, na chodbách, v tělocvičnách, všechno to dění se prostě nedá přenést do virtuálního světa. Na minulý školní rok jsme v rámci rozjetého projektu měli připravenou celou řadu akcí, výletů a exkurzí, to vše jako mávnutím zmizelo. Právě na těchto výjezdech se najdou chvíle na popovídání, společné zážitky nás stmelí. Místo toho jsme seděli u počítačů, mobilů. Když jsme se viděli při videokonferenci, bylo to fajn.

Měl tento rok i jiné zvláštnosti?
Žáci letos poprvé v červnu neodevzdávali učebnice, nedostali nové do vyššího ročníku. Zápis do první třídy probíhal bez dětí. Poprvé budoucí prvňáčci nemohli přijít na seznamovací návštěvu do školy. Vysvědčení se rozdávalo po skupinkách. Všechno se nechá zorganizovat, naplánovat, upravit. Ale osobní kontakt, popovídání, úsměv, šum na chodbách, zvonění na přestávku, smích i to napětí a očekávání, které ke škole patří, se prostě nedá ničím nahradit.
A osobně mě moc mrzí, že se nám nepovedlo odehrát naplánované a poctivě nacvičované tři pohádky našich dramatických kroužků.

Jak se čkyňská základní škola připravuje na začátek školního roku?
Prázdniny jsou pro všechny školní budovy obdobím, kdy se provádí potřebné úpravy, přestavby, rekonstrukce. Naše škola letos trochu prokoukne – probíhá rekonstrukce podlahy v „malé tělocvičně“, druhá etapa výměny oken a dveří. Ve všech třídách druhého stupně a školní družiny jsou nainstalovány nové keramické tabule. Řada tříd bude vybavena novým nábytkem. Učebna přírodopisu se díky novým proskleným vitrínám a skříňkám na exponáty změnila k nepoznání. To vše je vidět pouhým okem. Další velké změny jsou navenek neviditelné. Ty se týkají rozšíření počítačového vybavení, ať už vlastními počítači, softwarem a zasíťováním. Od září spouštíme rodičovský portál, který umožní další formu spolupráce a rychlejší komunikace školy a rodiny. Kliknutím lze získat informace o akcích školy, úkolech a konečně i o hodnocení žáka, tedy o známkách. Během koronavirového jara jsme s řadou rodičů komunikovali prostřednictvím mailů, dnes už máme k dispozici všechny mailové adresy zákonných zástupců a jsme připraveni pracovat v cloudovém systému Edookit. Postupně budeme přidávat další moduly, které budou flexibilně reagovat na dění ve škole. Rodičům k získání informací bude stačit jen aplikace v mobilu…

Existují nějaká centrální nařízení, podle kterých se můžete řídit?
Dnes, na konci července, uprostřed prázdnin věříme, že se 1. září sejdeme ve škole. V té fyzické, nikoliv online (i když i na tu jsme lépe připraveni)! Na stránkách našeho ministerstva jsou uveřejněny termíny prázdnin, je určeno, kdy začne a končí pololetí… Ale z nedávné zkušenosti všichni víme, že situace na bojišti se mění každý den a my budeme muset řešit aktuální situaci operativně, tedy podle stavu na konci srpna. Již dnes si umíme představit několik variant. Jsme schopni připravit skupiny…

Musí se děti připravit na přísná hygienická pravidla?
Všechny třídy jsou vybaveny zásobníky na dezinfekci, antibakteriálním mýdlem a papírovými jednorázovými ručníky. Dávkovače jsou i při vstupech do školy a na chodbách. Děti, které chodily do školy v období omezeného režimu, zvládly novou situaci s přehledem. Zvládli jsme i organizaci ve školní jídelně tak, aby se děti z různých skupin nepotkaly. Doufejme, že tohle už máme za sebou, nicméně jsme poučení praxí a ledaco můžeme předvídat. Uvidíme, jaké pokyny a metodická doporučení nám shora přijdou. Ale už teď víme, že spolehnout se musíme především sami na sebe. Stejně tak spoléháme na vstřícnost a spolupráci s rodiči. Informace budou na webu školy. Právě tam rodiče najdou aktuální informace. Už si na to zvykli, vždyť od března tam mohli sledovat zadání distanční výuky svých dětí, aktuální stav opatření, způsob a formu vyučování, hodnocení…
Rodiče mají rovněž k dispozici mailové adresy na vedení školy, třídní učitele. Tato komunikace je prověřena, u většiny rodičů funguje. Najdou se i výjimky, ale to jsou jen ti, které škola příliš nezatěžuje. (pp)

Čkyňská manažerka hájí práva pendlerů

V červenci přinesla většina médií informaci o Asociaci pendlerů, ta pomáhá těm, kteří jezdí za prací do zahraničí – většinou do Německa či Rakouska. Předsedkyní je Zuzana Vintrová ze Čkyně, při jednáních například s předsedou vlády nebo ministryní práce a sociálních věcí hájí práva pendlerů, kteří mají v zahraničí problémy se svými zaměstnavateli, a díky jazykové bariéře se o sebe sami nepostarají.

Proč jsi založila asociaci?
Asociace byla založena na základě dlouhodobě nevyhovujících podmínek českých pendlerů při práci v zahraničí. Během koronakrize a zavřením hranic se projevily ve velkém rozashu. To plynulo ze sociálního a zdravotního systému, do kterého jsou zapojení přeshraniční pracovníci. Na celek samozřejmě navazuje celé příhraničí, které je z 60 procent pendlery obývané.

Kolik máte členů a kolik máte klientů?
Asociace je založena v červnu tohoto roku a máme více než 4 000 členů, každý den se stav mění. Dle ministerstva práce je u nás hrubým odhadem asi 100 tisíc pendlerů, další přibývají každý den. Klienty ani už nepočítám, jsem každý den v kanceláři a mám pořád práce až nad hlavu. Je to tak trochu psychologie, první pomoc v jednom, jen někdy jsem já tak trochu na psychiatrii zralá. Stále musíme vymýšlet co teď, poněvadž každý případ je úplně jiný.

Co říkáš na názor, že si pendleři nahrabali dost a pomůžou si sami?
To je absurdní názor, nechávají tady v Čechách 70 procent svých platů. Staví tady rodinné domy, podporují školy, školky, malé živnostníky, prodejce automobilů a další. Radikálně tento názor odmítám.

Jaké problémy řešíte?
Vyřizujeme jim v zahraničí přídavky na děti, rodičovské dovolené, překlady, účetní záležitosti, zařizujeme pendlerské kartičky, spolupracujeme s německými zdravotními pojištovnami. Vyřizujeme pokuty v zahraničí se státními úřady, spolupracujeme s policií daných států ohledně překladu nebo zajištování řidičských oprávnění. Zajišťujeme poradenství týkající se dokumentací k úřadům, spolupracujeme s lékaři v dané zemi. Pomáháme pendlerům, kteří neumí cizí jazyk. Bohužel do naší agendy spadají i velmi smutné záležitosti, jako je jednání s generálním konzulátem v Mnichově, ohledně převozu našich občanů po smrtelných nehodách v dané zemi. To je pro nás jeden z nejtěžších úkolů.

Plynou problémy pendlerů z toho, že se je němečtí zaměstnavatelé snaží "obrat" a profitují z toho, že jim pendleři často nerozumí a neznají systém, který funguje v zahraničí?
Ano, je to tak. Já sama jsem byla pendler, zastávala jsem vyšší vedoucí funkci v koncernu, mluvím plynně německy a stejně jsem se setkala s ponižováním, nadřazeností a klamáním ze strany zaměstnavatele. Nedovedu si představit, co zažívají pracující lidé v produkcich, kteří nejen že nerozumí tolik, co by potřebovali, ale jsou často i nuceni dělat, co nechtějí, pod pohrůžkou výpovědi.

Můžeš naopak zmínit nějaký hodně emotivní problém, situaci, na kterou nezapomeneš?
Moje nejmilejší vzpomínka – pendlerka, která mi volala z práce, že je ve čtvrtém měsíci těhotenství a že už jí v práci není dobře a zaměstnavatel jí nechce dovolit, aby odešla na neschopnost. Plakala mi do telefonu v sedm hodin večer. „Co mám dělat, paní Vintrová, já mám takový strach, bojím se, že přijdu o práci, že mě vyhodí!“ Řekla jsem jí tehdy, aby se uklidnila a přestala se stresovat ještě víc. Když se uklidnila, tak mi pověděla svůj příběh. Zavolala jsem jejímu nadřízenému, že v případě, že těhotné ženě s bolestí v zaměstnání v práci neposkytne rychle pomoc, zavolám jí záchranou službu já. Během půl hodiny mi nastávající maminka volala, že jede domů, a že se mnou chce mluvit její šef. Od té doby jsem s jejím zaměstnavatelem v kontaktu a on vše zařídil tak, aby to bylo už v pořádku. Nastávající maminku i dál podporuje a čeká, že se po rodičovské dovolené vrátí zpět. Maminka nám už porodila a po porodu mi poslala fotku narozené holčičky s úsměvem na tváři. A to pro mě bylo to nejhezčí, co se mi za poslední dobu stalo. Jsme spolu i dále v kontaktu.

Jednáš s nejvyššími politickými představiteli našeho státu. Zajímají je problémy pendlerů?
Ano, jednám s představiteli vlády i ministerstvy, zdravotními pojištovnami a konzuláty, hygienickými stanicemi, úřady práce. Vlastně se všemi kompetentními úřady, které by naše problémy mohly řešit. Ale kdyby nebylo prvotního zájmu ze strany našeho předsedy vlády Andreje Babiše, nic by se nedělo. Původně mi nikdo nenaslouchal. Snažila jsem se kontaktovat kompetentní ministerstva a nic. Až pan premiér si vše prostudoval, asociaci vyslechl osobně na úřadu vlády při jejím zasedání 14. července. Do té doby se nic zásadního nedělo. Příhraniční oblasti by zůstaly zapomenuté.
Nyní jednám s našimi nejvyššími představiteli státu a zájem mají a já se snažím toto téma otevřít v plném rozsahu. Předesílám, že nemám žádné politické ambice, nejsem člen hnutí ANO, ani jsem je nevolila.

Pokračování na straně 8.

Jaký je při jednání premiér Babiš, ministryně Maláčová nebo vysocí úředníci ministerstva zahraničí?
Jednání s předsedou vlády bylo velmi konkrétní, zajímal se o problematiku největšího dopadu na občana a zajímal se, v čem může spočívat kolaps systému týkajícího se pendlerů. Ihned při prvním jednání byl přítomen i jeho excelence Tomáš Kafka – velvyslanec ambasády v Berlíně. Jednání bylo příjemné. Samozřejmě na mě byla znát obrovská počáteční nervozita. Jsem holka ze Šumavy a s premiérem republiky jsem nikdy předtím nemluvila. Nastínila jsem mu nefungující systém. Vše ale proběhlo v naprostém pořádku a po 5 minutách jsme pochopili, že premiér je člověk jako my a že se nám snaží pomoct. Neměli jsme na to tolik času, těch problémů je mnoho, ale budeme pokračovat.

Na konci července jsi jednala i na ministerstvu práce...
Paní ministryně Jana Maláčová nás pozvala k sobě do zasedací síně, přítomné byly i její náměstkyně - Anna Dumont - ředitelka odboru zaměstnanosti, a Martina Štěpánková – sekce evropských fondů a mezinárodní spolupráce. Také velmi příjemné jednání. Paní ministryně nám pověděla i důvod, proč byla pro zavření hranice, a poté musela odejít na tiskovou konferenci. Náměstkyně se nám plně věnovaly a na základě přání paní ministryně nás pozvaly na jednání o úpravě systému právě pro pendlery.
Půjde o intervalová jednání na ministerstvu s jejich odborníky, aby se mohlo začít jednat o úpravách.Tomáš Kafka – jeho excelence, velvyslanec ČR na ambasádě v Berlíně, je velmi pečlivě naslouchající profesionál, který má velký zájem se dozvědět vše, co by situaci mohlo zlepšit a co naopak nelze. Zatím hledáme všichni cesty k tomu, abychom našli řešení a neohrozilo to chod ani ČR a ani ostatních států. Důležité je navázat lepší komunikaci a zlepšit mezinárodní vztahy mezi zeměmi, kam naši pendleři nejčastěji jezdí za prací.

(pp)

Reakce na článek Jindry Bromové ze strany 3.

Komunisté (1948-1989) v přepisování dějin byli "čučkaři" - oproti dnešku

Napsal jsem více článků do Aktualit na téma II. světová válka a osvobození. V každém jsem se to snažil podat jinak, abych reagoval na současný „nevděčný a frankovský“ výklad podílu Sovětského svazu na porážce Říše Německo a osvobození ČSR. Abych si náhodou nevybíral, co se mně hodí, tak uvedu uznávaná a veřejně dostupná fakta.
Padlí vojáci: SSSR 8 700 000, USA 407 300, V. Británie 382 600, Československo 25 000, včetně dalších států celkem 21 783 000.
Oběti holokaustu: Polsko 2 900 000, SSSR 1 250 000, Československo 245 000, včetně dalších států celkem 5 662 000.
Civilní oběti války: SSSR 13 500 000, Čína 7 000 000, Československo 63 000, včetně dalších států celkem 32 252 000.
Celkem bylo všech obětí SSSR: 23 450 000.

Uvedené údaje jsou zpochybňovány určitými autory, kteří přestali být vlastenci a stali se „euroobčany“. Nedávné usnesení EU o výkladu dějin pokládá německé vojáky a vrahy v koncentračních táborech za stejné oběti jako oběti ze SSSR, USA, ČSSR a všech dalších států.

Paní Jindra Bromová nezná základní historická fakta: Hranice mezi americkou a sovětskou zónou osvobození na linii Kraslice – Rokycany – Netolice – H. Dvořiště – Linec byla dohodnuta vzájemnou písemnou smlouvou. Dodržování této smlouvy bylo výhodné pro Americké nejvyšší velení. Ti o osvobození Prahy neměli zájem, neboť porušením smlouvy by si znepřátelili Sovětský svaz, který žádali, aby jim šli pomoci bojovat proti Japonsku. Tedy šlo o racionální kalkul.
Vlasovci nemohou být považováni za hlavní osvoboditele Prahy, protože byli odsouzeni jako váleční zločinci Norimberským tribunálem, který je dodnes platný. Obsadit Berlín a osvobodit Osvětim (v německém vyhlazovacím táboru zemřelo přes 1 milión lidí) bylo důležitější než osvobodit Prahu.

Soudobý nevděk: Jsem vlastenec a cítím, že Obec Čkyně a Česká (Československá) republika je totéž. Pokud by nepadlo zmíněných téměř 9 miliónů sovětských vojáků, tak by po čtyřech letech nebylo zlomeno Německo a nebyla otevřena západní fronta a ČSSR a Čkyně nebyly osvobozeny sovětskou a americkou armádou. Pokud někdo toto chce zpochybňovat, tak se dočká pokračování ve formě zpochybňování holokaustu!

Být na místě paní Bromové jako představitelky čkyňské synagogy, staral bych se o udržování paměti holokaustu a děkoval maršálu Koněvovi. Dle mého cítění synagoga nemá sloužit hlavně jako centrum židovského náboženství (které lidé odmítají) a jako zábavní centrum. Proto ve Čkyni schází prezentace holokaustu a jeho důstojné pietní místo. Tedy alespoň na „Den památky obětí holocaustu“ 27. ledna připomenout veřejným pietním shromážděním. To se však ještě nestalo.

Petr Martan

Začátek školního roku 2019/2020 v mateřské škole

Jak se mateřská škola připravuje na začátek školního roku, budou nějaká omezení a jak budou rodiče informováni?

Ráda bych řekla, že tak jako na každý školní rok. Připravené, uklizené a vyzdobené třídy, šatny a prostory školky, děti rozdělené podle věku do 3 tříd. Většina z toho je již hotova, ale blíží se konec července, prakticky zbývá celý měsíc do nového školního roku. A situace se mění tak, jak jsme zažili v březnu, ze dne na den. Vše uvidíme na konci srpna. Ale věřím a informace tomu napovídají, že poběžíme ve známých vyjetých kolejích. Od znovuotevření mateřské školy 25. května jsme dodržovali přísná hygienická opatření, ve kterých budeme pokračovat i nadále. Dezinfekce při vstupu do všech prostor školy, antibakteriální mýdla, papírové ručníky. Děti, které navštěvovaly školku již od 25. května, mají pravidla zažitá, ale většina se s nimi bude seznamovat od 1. září. Proto prosím o součinnost mezi Vámi, rodiči, a námi, mateřskou školou. Vnitřní řád školy bude vyvěšen ve všech šatnách, prosíme proto o pečlivé přečtení. Také všechny informace budou včas na webových stránkách školy. Samozřejmě je možné se informovat mailem, tak jak to udělali někteří rodiče před znovuotevřením mateřské školy či telefonicky.

Děti si místo výletů alespoň upekly v zahradě školky vuřty

Konec školního roku proběhl jinak, než jsme si představovali a jak jsme byli zvyklí v předešlých letech. Všechny akce odpadly, neuskutečnily se školní výlety. Udělali jsme si alespoň společné rozloučení a opekli jsme si na konci školního roku vuřty na zahradě mateřské školy. Hodně času jsme trávili venku, buď na zahradě, nebo v přírodě. Přesto to byl netypický konec školního roku. Děkujeme rodičům a dětem, kteří, i když po znovuotevření školky zůstali doma, se přišli s námi rozloučit. Bylo to od Vás milé.

Mateřská škola zahájí prázdninový provoz 24. srpna ve stejném čase tj., od 6,00 do 16,00 hodin. S budoucími prvňáčky se budeme těšit na úterý 1. září 2020, kdy se sejdeme v 8 hodin na Obecním úřadě ve Čkyni. Proběhne zde slavnostní rozloučení s mateřskou školou a děti se vydají na první cestu do „velké školy“, základní. Do té doby nám ještě zbývá mnoho volných a doufejme i bezstarostných dní. Tak si je v kruhu těch nejbližších hezky užijme.

V. Pechoušková

Závěr školního roku v mateřské škole

Pouť rozproudil Labyrint

Sobotní večer patřil skupině Labyrint, která už podruhé hrála v plné zámecké zahradě. Jaké je to hraní, nám napsal jeden z členů kapely, Stanislav Mauric.

Je to příjemné setkávání se známými a pamětníky našeho hraní z osmdesátých let i současnou mladou generací. Vážíme si, že nás organizátoři zvou na tato vystoupení. I když neprodukujeme žádné současné známé hity, hrajeme převážně stále svoje vlastní původní skladby, řada posluchačů si přeje zahrát právě tyto konkrétní skladby a zavzpomínat…

Koncerty tohoto typu jsou velmi závislé na počasí, které již druhý rok čkyňské pouti v sobotu přálo. V takovém případě není problém hrát od osmi do dvou hodin v noci. Letošní čkyňské publikum se po úvodním váhání či ostychu vydalo na parket (vlastně na šikmou přírodní plochu) až se setměním, ale s takovým elánem a razancí, že při tanci „na šikmé ploše“ bylo vše dohnáno. Skvělá atmosféra a příznivé reakce publika nám dodávaly chuť i elán po celé vystoupení.

Rádi se na takové akce mezi vnímavé posluchače vracíme a v létě zejména ve venkovním prostředí. Právě teď v následujících dvou týdnech jsme na našich tradičních pouťových akcích v Soběšicích, Pohorsku a v závěru prázdnin ve Zdíkově. Kapela Labyrint vznikla v roce 1978, hráli jsme do května 1991 cca 50 akcí ročně. Činnost jsme obnovili v tzv. „Návratech“ v prosinci 2011 a hrajeme dosud v sestavě čtyř původních členů a pátým členem je šikovný o generaci (až dvě) mladší kytarista.

Na závěr chci zdůraznit, že zůstáváme u živého hraní – každý tón i rytmický úder jsou živě hrané. To živé hraní považujeme za rozhodující. Nechceme totiž přejít k velmi rozšířenému pohodlnějšímu trendu, kdy současná PC technika a elektronika umožňuje při produkci zázraky; převážně vystupují 1-3členné sestavy se zvukem celého orchestru s tím, že ke staženým základům a rytmům něco dohrávají a dozpívávají. Tenhle styl nás však nebere…

Stanislav Mauric, foto: D. Havlík

Milion chvilek pro demokracii se i ve Čkyni připojí k připomínce 21. srpna 1968, kdy skončily naděje vlastní cesty k socialismu, tzv. s lidskou tváří, pod tanky tzv. spřátelených armád. Stovky lidí aktivních, nadšených, ti nejlepší z nejlepších byli vyhozeni z práce – odborníci, vědci, spisovatelé, vysokoškolští učitelé myli okna a topili v kotelnách. Nahradili je horliví přisluhovači tvrdého jádra KSČ pod velením SSSR. Zůstali jsme Brežněvovou gubernií a mnozí se stále pokouší o návrat ještě dnes. Zapomínat je nebezpečné.

V pátek 21. srpna v 18:30 u pomníku vzdáme čest padlým v době okupace, vzpomeneme, jak probíhal počátek okupace v jižních Čechách i ve Čkyni a okolí, a připomeneme si důležité momenty reflektující dění ve světě i u nás právě dnes, v době opět tak nejisté. J. Bromová

1. ročník turnaje o zlatého kanára

Sedm tenisových dvojic se v sobotu 27. června utkalo v 1. ročníku turnaje o zlatého kanára. Hrálo se na kurtech v Zálezlech systémem každý s každým. Vítězi tenisového klání se stali Libor Schoř a Josef Fiedler. Organizátory byli Michal Gerold a Josef Král, které k organizaci inspiroval koronavirus. Podle nich byl nejlepším tenistou tunaje Libor Schoř. Speciální poděkování patří Vladimíru Silovskému za pronájem kurtů.

Celkové pořadí:

1. Libor Schoř a Josef Fiedler, 2. Josef Král a Tomáš Schwamberger, 3. Miroslav Klíma a Dan Schwamberger, 4. Vladimír Zeman a Jan Chrášťanský, 5. Michal Gerold a Martin Chalupa, 6. Adam Klose a Štefan Friedl, 7. Roman Vojta a Michal Turek (pp)

O pouti mohli lidé v synagoze navštívit **výstavu Kouzlo starých krajek a knoflíčků.** Práce čkyňské rodačky Růženy Bílkové všechny nadchly a určitě stojí za vidění. Pokud jste tam ještě nebyli, máte čas do konce prázdnin, kdy výstava končí. (lp)

Nguyen a Maruška se na čkyňském jevišti do sebe zamilovali

Diváky neodradil ani vytrvalý déšť Foto: B. Kubálek

Další úspěšnou premiéru mají za sebou čkyňští ochotníci. Již po deváté nachystali na pouť divadelní představení některé z notoricky známých lidových pohádek. Tentokrát ji pojali po svém a scénář na námět Lenky Pechouškové sepsal doyen souboru Pavel Opletal. Pohádkový epos o velké lásce české dívky Marušky a majitele vietnamské večerky Nguyna, který je celý ve verších, diváci maximálně ocenili!

I když během představení pršelo, sešlo se v parku zhruba 200 lidí, kteří se celou dobu smáli a v závěru odměnili herce dlouhým potleskem. „Chtěl bych poděkovat všem, kteří navzdory počasí vydrželi až do úplného konce. Jsme moc rádi, že se vám pohádka líbila a děkujeme za slova chvály," vzkazuje režisér Karel Remeš. Součástí představení je opět písnička dalšího člena ansámblu Filipa Děda. Veselý a svižný song je obrazem toho, jak se v průběhu jednotlivých měsíců mění šumavská příroda okolo nás, čím nás překvapuje, autor rovněž trefně akcentuje to, co je pro jednotlivá roční období typické. Humorná báseň Pavla Pechouška, která byla překvapením i pro samotné členy souboru, byla již bonbónkem na povedeném pohádkovém dopoledni. Vedle Opletala, Děda a Pechouška tu hraje i Karel Remeš a Adam Rod.

Další tři reprízy kosáci sehráli na turisticky oblíbeném Vítkově hrádku. K tomu třikrát divákům předvedli i svou Karkulku, která měla premiéru loni na čkyňské pouti. Nejvýše položená hradní zřícenina u nás letos trhá návštěvnické rekordy, šest kosáckých spektáklů tak zhlédly stovky lidí. „Byl jsem strašně moc překvapený, jaká to byla legrace. Ti kosáci jsou moc šikovní kluci. Mám ty ušáky moc rád. Ještě nikdy se Vítkův hrádek tak nesmál. Poslední představení dokonce museli přidávat. Věřím, že ještě letos přijedou," uvedl Miroslav Kovačičín, který je tváří obnovy této oblíbené památky, o níž se stará 22 let.

Karkulku sehráli čkyňští ochotníci během roku zhruba desetkrát. S pohádkovým představením, ve kterém hraje mazaná Karkulka, šikovný zvěrolékař Dr. Myslivec a vlk, který si velice dobře uvědomuje svou legislativní neprůstřelnost, také vyrazili do světa. Navštvíli například Strakonice, Dolní Vltavici, Modravu, Borovou Ladu, Malenice, Starov.

Co se následujících týdnů týká, chtěli by čkyňští divadelníci sehrát 12 měsíčků poslední prázdninový víkend ve Starově o pouti a také ve Čkyni, případně v Malenicích. Vše důležité se zájemci dozví z plakátů. V září se představí ve Vyšším Brodě, kde žije silná vietnamská komunita. „Termín ladíme s místním kulturním střediskem a komisí pro integraci cizinců. Naše představení se do tohoto místa skvěle hodí," uzavírá další z herců Pavel Pechoušek, který jednotlivé destinace a termíny představení domlouvá.

Herci již přemýšlí nad tím, jakou pohádku hrát příští rok při desátém výročí. Pokud by měl některý ze čtenářů tohoto článku nápad, nechť se ozve na e-mail kosckyne@seznam.cz nebo nechá zprávu na facebooku KOS, třeba bude jeho námět přetaven v další nezapomenutelné představení. Pro připomenutí už jste mohli vidět Perníkovou chaloupku, O pejskovi a kočičce, O kohoutkovi a slepičce, O Otesánkovi, O červené řepě, O Smolíčkovi, Sněhurku a Karkulku. (pp)

Filip (Nguyen Vu), Pája (Holena), Pavlík (matka Holeny), Adam (Nguyen Dong) a Karel (Maruška) zpřestřili pouť vlastní veselou veršovanou pohádkou a písní na motivy pohádky O dvanácti měsíčkách Foto: D. Havlík

Fotbal na holky nefunguje tak, jako motokros

Pepa Král se oženil! Konstruktivní čkyňský středopolař s vynikající fotbalovou technikou si po dlouholeté známosti vzal svou půvabnou přítelkyni Michaelu. O tom, jak těžce si čkyňští fotbalisté hledají partnerku, se rozpovídal v rozhovoru pro Aktuality.

Pepo, gratuluji ke vstupu do stavu manželského. Jak na tuhle životní změnu reagovala fotbalová kabina?
Děkuji! Kabina reagovala dobře, místo v ní mi zůstalo stejné, číslo dresu také, takže v pohodě. Ale určitě se to dotkne peněženky, pokladník vše pečlivě sleduje, tak něco budu muset přihodit do kasy.

Všichni spoluhráči byli určitě na štandu. Jak to dopadlo?
Vše se povedlo, jak mělo. Nikdo se nepopral, nikdo se neztratil, tančilo a pilo se dlouho do rána za podpory výborného DJ Turisty.

S tvojí dnes již manželkou jste spolu dlouhé roky chodili. Seznámili jste se na fotbale?
S Míšou jsme spolu 9 let. Na fotbal občas chodila koukat, ale tam mě snad nikdy ani nepozdravila (smích). Seznámili jsme se až nějaký večer na diskotéce v Malenicích. Tam jsme dali nějaký ten drink a pak už to šlo. Poté už jsem ji na zápasech moc nechtěl, abych z ní nebyl nervózní. Jinak fanynek na tribunu a za klandr chodí dost, tak se o nás asi zajímají. Zatím jsem ale nepostřehl, že by o nás nějaká fanynka jevila tak velký zájem, že by si třeba sundala triko a křičela, že nás miluje (smích). Já vždy říkal, že jezdím motocross, ten funguje lépe. Na fotbalisty holky moc nešly. Prý jsme simulanti a barbíny, takže si myslím, že to máme hodně těžké (smích).

Myslíš, že někteří tvoji spoluhráči tzv. „balí holky na fotbal"?
Je pravda, že když se na tribuně objeví nějaká neznámá holka, tak se klukům zapálí kopejtka a snaží se ukázat. Ale že by se na to daly holky balit, nevím, nevím... (smích).

Do nového ročníku vstupujete jako favorit, jak vidíš čkyňské šance na postup?
Věřím, že letos to klapne a konečně postoupíme. Máme kvalitní mančaft, dobrou partu a skvělého trenéra. (pp)

Manželé Královi nebyli jediní, kteří se po rozvolnění vládních opatření mohli vzít. Své ano si řekli i Petr Kavlík s přítelkyní Pavlou Krčmářovou. Ještě předtím se na štandu rozloučili se svobodou se svými kamarády. Všem čerstvým čkyňským novomanželům přejeme do budoucího společného života to nejlepší a život bez omezování. (pp)

Koupím známky, mince, bankovky, obrazy, staré hodiny, vojenské předměty – šavli, uniformu a podobně.
Můžete nabídnout i jiné staré předměty nebo celou sbírku a pozůstalost.
Tel: 722 777 672

Čkyně cup 2020

Psal se rok 2011, když jsme s Pepou Králem a Patrikem Krullem uspořádali turnaj pro pár kamarádů na hřišti „na rovince“ a nazvali ho Čkyně Cup. Protože se 1. ročník vydařil, uspořádali jsme ho další rok znovu. A tak to šlo pořád dokola, až jsme se letos v sobotu 4. července „na rovince“ potkali už podesáté.

Turnaje se zúčastnilo rekordních 16 týmů (jen pro srovnání – 1. ročníku 8), které se utkaly ve 4 skupinách. Celkovým vítězem se stali stejně jako v minulém roce domácí Turci, z jejichž řad je také nejlepší brankář turnaje – Petr Miklas. Nejlepším hráčem byl vyhlášený David Zoubek ze strakonického týmu Junior, nejlepším střelcem pak byl Martin Melichar z týmu Tácek United, který je mimo jiné také brankářem prvoligové Příbrami, kde chytá pod vedením trenéra Pavla Horvátha.

Turnaj měl tradičně skvělou atmosféru a přálo mu dobré počasí, zároveň se nikdo nezranil, tím pádem můžeme označit první dekádu Čkyně Cupu jako úspěšně uzavřenou.

Š. Blaschko
Foto: J. Škrle

Nejlepší brankář? Miklas!

Potom, co koronavirus předčasně ukončil všechny sportovní soutěže v republice, byl Čkyně Cup po dlouhé době příležitostí, kdy ve Čkyni zhlédnout kvalitní fotbal. Tuto možnost využilo mnoho fanoušků, kterých se během dne u fotbalového plácku na rovnice vystřídaly stovky. Že se bylo na co dívat, potvrzuje i nejlepší branář turnaje Petr Miklas, který stejně jako všichni ostatní „Turci“ obhájil loňský triumf.

Petr Miklas v akci Foto: J. Škrle

Jaké máš dojmy z turnaje?
Myslím, že jubilejní desátý ročník se vydařil po všech stránkách od organizace přes průběh, no a hlavně jak to dopadlo. (smích)

Jaký to byl pro tebe den?
Ze začátku bylo pro nás obtížné najet do vítězných kolejí, protože první zápas jsme stejně jako loni prohráli. Poté to bylo pro mě daleko lepší, když se nám začalo dařit. Večer byl samozřejmě legendární…(smích)

Jak se ti chytalo?
Zprvu to bylo pro mě poměrně obtížné, hned v prvním utkání jsem inkasoval dva kusy, což asi žádnému brankáři na sebevědomí nepřidá. Pak už to bylo čím dál lepší, když se nám dařilo vítězit a neinkasovat. Ve finále vytvořili místní nezapomenutelnou atmosféru. Fandili nám hlasitě, což jsem si náležitě užil.

Soutěžní zápasy už nechytáš?
Tak zatím jsme ve fázi přípravy, takže jsme odehráli několik přípravných zápasů, ve kterých jsem pokaždé dostal možnost se ukázat na polovinu zápasu. Pevně věřím, že v soutěži od „tréni“ šanci dostanu.

Jak jste oslavili vítězství?
Tak to je kapitola sama pro sebe. Oslava byla hodně mohutná, hlučná a dlouhá. Myslím, že jsme to oslavili opravdu dostatečně…. Už se těším na další ročník. (pp)

Áčko o pouti odehrálo mezinárodní utkání

Čkyňská pouť znamená vždy atraktivního soupeře, v okolí jich není málo, ale neustále je opakovat může být časem jakýmsi stereotypem. Letos jsme si pozvali FC Dreisessel, který v Německu hraje oblastní soutěž Freyung-Grafenau. Sympatický soupeř s námi ale držel krok jen první dvacetiminutovku, na konci utkání svítilo na výsledkové tabuli skóre 5:0 pro domácí, po dvou brankách vstřelili Josefové Fiedler s Králem, kterému jako novopečenému ženichovi byl před utkáním předán od vedení klubu dárkový koš, poslední branku vsítil Michal Gerold. Po utkání jsme si ve velmi přátelské atmosféře se soupeřem poseděli, popovídali, jak je to u nás, u nich, něco snědli a vypili. Příští léto slaví FC Dreisessel výročí 100 let od založení klubu, byli jsme pozváni jako soupeř, což nás velmi potěšilo.

V samotné zápasové přípravě na nový soutěžní ročník pokračují naše oba celky mužů takto:

Tatran Prachatice – SK Čkyně „A“	sobota 8. 8. od 17:00
SK Čkyně „A“ – TJ SUŠICE	sobota 15. 8. od 15:00
SK Čkyně „B“ – TJ Sušice „B“	sobota 15. 8. od 17:00

První mistráky:

A tým – Sokol Bavorov	sobota 22. 8. od 17:00
Tatran Volary – B tým	sobota 29. 8. od 17:00

jednatel klubu Patrik Krull, foto: P. Filip

... tečka za cvičebním rokem 2019/2020

Na podzim jsme opět rozjeli sportovní činnost dětských oddílů v naší TJ Sokol a již tradičně jsme zaznamenali o cvičení v oddílech velký zájem ve všech věkových skupinách dětí – od těch nejmenších, kteří přichází do tělocvičny ještě s rodiči, po školní mladší a starší žactvo, mladé odbíjenkáře či florbalisty. Jaro nám bohužel ze dne na den překazilo naše plány, sportovní akce, výlety i pravidelné cvičení. Přestože se přerušení sportovní činnosti TJ Sokol protáhlo až do prázdnin, zorganizovali jsme pro děti alespoň tradiční závěrečné červnové setkání na hřišti spojené s opékáním buřtů. Ti nejmenší z oddílu Rodiče a děti tak nepřišli o odměny z celoroční hry Svět nekončí za vrátky, cvičíme se zvířátky a odnášeli si diplomy a medaile za splněné úkoly. A ostatní účastníci akce si pochutnali nejen na buřtíku, ale také na „sokolských“ zmrzlinových kornoutech. Přejeme všem krásné prázdniny a starším žákům a jejich instruktorům vydařené letní soustředění. V září se těšíme na znovu otevřenou tělocvičnu, a jak všichni doufáme, i bezproblémové zahájení cvičení v oddílech pro děti, kde největší odměnou je dětský úsměv a radost z pohybu – instuktoři dětských oddílů TJ Sokol Čkyně Dana, Lenka, Irča, Věrka, Míša, Adam, Káťa a Ivoš.

Dana Šmídová, předsedkyně TJ

Těch 20 žihadel denně za to stojí

Jiří Trnka je momentálně nejmladším čkyňským včelařem. Tuto ušlechtilou zálibu zdědil po svém dědovi. Když zemřel, rozhodl se, že bude pokračovat sám. Včelín opravil a plánuje, že rozšíří počet včelstev, i když letošní rok je pro včelaře velice špatný. Držme palce nejen Jirkovi, ale všem čkyňským včelařům!

Proč ses rozhodl, že budeš včelařem?
Já už včelařil s dědou (Zdeněk Novotný, pozn.red.) od mala. Vedl mě k tomu a ukazoval, co a jak se dělá. Popravdě jsem mu spíše pomáhal a ty odbornější práce, co se dělání oddělků, chytání rojů a chovů včel týče, tomu jsem spíše přihlížel. Když děda umřel, nemohl jsem nechat ten včelín jen stát a trouchnivět, mám na něj krásné vzpomínky. Teď tam včelařím sám (přítelkyně a syn mi občas pomáhají) a občas s tím i dost bojuji. Ve včelařině je pořád co se učit, tím, že děda včelařil určitým způsobem a během těch čtyřiceti let se spousta věcí změnila, mě nutí dřívější postup a včelařské potřeby do jisté míry nahradit, upravit a naučit se hlavně i spoustu věcí jinak a moderněji.

Chceš navýšit počet včelstev?
Včelín mám stále ve Čkyni a stále tam, kde vždycky stál. Stojí v trnkách, v mezi, kousek od kapličky. Z rovinky je krásně vidět. Právě jsem ho zrekonstruoval, ale ještě ho v nejbližší době čeká spousta práce (střecha, okna, nátěr). Bohužel, vše nejde tak rychle, jak bych čekal. Včelstev mám po dědovi šest a jedno svoje navíc. Pořád dělám a zkouším nové oddělky, ale někdy se zaběhlá včelstva vyrojí, tak je spojím, nebo i po zimě, když je jedno z nich slabé. Letos jsem měl čtyři nové oddělky, tzn. čtyři další potencionální včelstva, ale zbylo z nich jen jedno. Do budoucna chci mít tak deset včelstev a pak se uvidí. Už teď s těmi sedmi je to mnohdy dost unavující, zvláště když je to slabý rok a o včelky se musím více starat.

Jak to letos vypadá s úrodou?
Úroda byla letos popravdě nejslabší, co jsem zažil, a nejen u mě. Jsem ve spolku včelařů zde ve Čkyni, na internetu jsem v různých včelařských skupinách a bavím se se staršími a zkušenějšími pány, kteří včelaří opravdu ve velkém – spoustu z nich se tím i živí a v podstatě říkali všichni to samé. Někteří tvrdí, že takovou úrodu (čtěte NEúrodu), nezažili za celý život. Z čehož vyplývá, že to není jen lokální, ale globální problém.

Proč tomu tak je?
Je to zapříčiněno několika důvody a počasí tady hraje velkou roli. Včely pro dobré přezimování potřebují krátkou a tuhou zimu, následně pak slunečné a teplé počasí v jarních i letních dnech. Déšť a zima v období nejvyšší snůšky je dokáží „stopnout“. Pak je tu ale další věc, a to jsou postřiky a různé pesticidy, které včelky špatně snáší. Spousta včelařů měla letos díky nim velké úhyny. U nás ve Čkyni a okolí si myslím, že jsme na tom v tomhle směru dobře. Osobně děkuji zemědělcům, kteří zde hospodaří, že řepku a podobné plodiny, co se musí takto „ošetřovat“, zde zatím nemáme. Já jen doufám, že situace bude lepší a že příští rok bude lepší než ten letošní.

O kolik je to méně než poslední rok, respektive roky...
O hodně! Já nechci znít a mluvit negativně a ani odborně. Osobně věřím tomu, že to byl jakýsi výkyv v počasí, kterých je v poslední době tedy hodně, ale myslím si, že každý rok je pro včelaře jiný a určitá vychýlení prostě přicházejí, objevují se a pak zase mizí. A tento rok se sečetla spousta těch horších věcí: dlouhá a teplá zima, mrazíky v jarních obdobích, déšť a sychravo. Musíme si uvědomit, že i spousta přirozeného prostředí včetně luk ubývá, což včelkám rozhodně nijak neprospívá. Čím dál více registruji, že z louky je pole, na poli pak obiloviny, které se buď stříkají chemií anebo nejsou blahodárné na nektar. To vše se pak odráží nejen na vyšší ceně medu. Já jen doufám, že si lidé uvědomí, že bez včel se žít nedá a že se budou snažit žít v harmonii s přírodou nebo nechají louky kvést přirozeně.

Chceš ještě něco vzkázat?
Chci poděkovat panu Tůmovi, na jehož pozemku stojí můj včelín, a Pepíkovi Benešů, který mně se včelařením hodně pomáhá a učí i další mladé kluky včelařit. Já osobně bych byl hrozně rád, kdyby se tento koníček dostal více mezi mladé lidi, protože včelaření je krásná a naplňující kratochvíle a třeba i těch dvacet žihadel denně za to opravdu stojí. (pp)

Hasiči z Horosedel předvedli své kuchařské umění na Malinových slavnostech

Dne 25. 7. 2020 se hasiči z Horosedel poprvé zúčastnili Malinových slavností v Malenicích jako kulinářští specialisté a otevřeli si vlastní stánek s dobrotami. Naše dámy připravily pro návštěvníky koláče, ovocné košíčky, malinové deserty do skla, mini Pavlova, palačinky a malinový likér. Chlapi se postarali o překvapení, a to o grilované krevety s domácím malinovým a limetkovým dipem a grundle s tatarkou. Musím neskromně přiznat, že velký zájem návštěvníků o naše výrobky nás příjemně překvapil. Stalo se nám, že po hodině jsme neměli co nabídnout. Vše se prodalo a nám nezbyl ani kousek k obědu, takže jsme se museli stavit v obchodu, koupit si hermelíny a ugrilovat si je, abychom se po slavnostech alespoň najedli. Shrnuto a podtrženo: myslím, že jsme ostudu neudělali. Dali jsme to letos poprvé na zkoušku a už se těšíme na příští rok. Určitě zase pojedeme. Nakonec bych chtěl poděkovat všem těm, kteří se na této akci podíleli, zvláště našim dámám a grilující partičce.

V. Luks

Komunitní centrum Míja uspořádalo několik příměstských táborů ve Čkyni a ve Lštění

Sezonu jsme zahájili táborem s Barunkou ve Lštění. Děti prošly kouzelnou skříní do země Narnie, musely projít noční stezku odvahy, hledaly ukrytý poklad a zažily mnoho dobrodružství při luštění záludných šifer.

Druhý tábor s Mirkou byl zaměřený na objevování přírody. Děti stavěly skřítkům v lese domečky, pozorovaly a pomáhaly krmit mazlíčky v teráriích, na Mářském vrchu hledaly poklad a koupání si užily na koupališti ve Vlachovo Březí. Ve Lštění si opékaly buřty, vytvořily si vlastní vlajky a zahrály si spoustu nových her. Každý den pod zkušeným dohledem paní doc. Švecové z přírodovědecké fakulty UK prováděly pokusy, zjišťovaly pH vody z místních potůčků, pozorovaly, co se stane s vajíčkem v octu, a byly velmi překvapeny, jak moc se nafouknou gumoví medvídci ve vodě. A cituji jednu z maminek: „Hlavně si moc pochvalovaly výborná jídla místních kuchařek."

V současnosti probíhá ve Lštění další tábor, a to s Přemkem, který je zaměřený na pohybové aktivity. Podle posledních zpráv dostávají všechny děti pěkně do těla.

Ve Čkyni jsme to rozjeli o týden později na táboru s Veronikou, kde jsme se vydali na cestu Z pohádky do pohádky. Děti si užily maškarní, vykouzlily nádherné kšiltovky a nabatikovaly táborová trička. Celý tábor byl hlavně o tvoření, o zábavě v duchu pohádek a odměnou byl dětem výlet vláčkem do Vimperka na Stezku lesních skřítků a návštěva čkyňské pouti. V době psaní tohoto článku probíhá ve Čkyni druhý tábor, tentokrát s Radkou Koubovou. Děti si užívají spoustu her, cvičení, sportování, koupání a procházek. Probádali jsme celou Sudslavickou stezku a ještě se vydáme na hrad Kašperk a na rozhlednu Sedlo u Albrechtic.

Ve Čkyni proběhne ještě jeden tábor, Hravá angličtina s Eliškou. Ale o tom asi až v dalším vydání.

Chtěla bych poděkovat všem rodičům za to, že nám svěřili svá dítka, a dětem, že byly tak skvělé.

Za Komunitní centrum Míja Ing. Hana Vondrová

Připravuji se na juniorskou soutěž

Letos jsem ukončila povinnou školní docházku ve Čkyni a mým snem byla škola cestovního ruchu v Českých Budějovicích, na kterou jsem se po absolvování přijímaček dostala. Za žádnou cenu jsem se nechtěla vzdát krasobruslení, už to dělám 10 let. Požádala jsem klub BK České Budějovice o přestup z HC Strakonice. Tento přestup musí schválit bývalý klub, nynější klub a také ČKS v Praze. Všude mně vyšli vstříc a nyní je mojí trenérkou paní Iveta Bidařová – maminka známých krasobruslařů, kteří reprezentují Českou republiku nejen u nás, ale i v zahraničí. Martin Bidař jezdí sportovní dvojice a jeho bratr Petr se nyní věnuje trenérství na ATV Praha /Akademie Tomáše Vernera/ a také má zkoušky na rozhodčí a je v porotě na závodech ISU.

Můj přestup byl schválen k 1. dubnu, kdy jsem v době Covid-9 jezdila do ČB na suchou přípravu také třeba třikrát týdně. Též za námi docházel mentální kouč, který nás připravoval, abychom se nebáli vstoupit na led. Když se situace začala rozvolňovat, jela jsem na sobotu a neděli do Příbrami na takové minisoustředění, zde už byl led. No a také na ATV do Prahy na celý den. Od června se zamrazil led v ČB a mohlo se začít s tréninky. Od 4. 7. do 10. 7. jsem byla na soustředění v Krásnu na Slovensku. Od 20. 7. do 24. 7. jsem byla na soustředění v Teplicích, které organizovalo ATV Praha s jeho nejlepšími trenéry. Hlavním trenérem zde byl Tomáš Verner a také se na nás přijela podívat paní trenérka Kopřivová. Na obou soustředěních jsem se dost naučila. Nyní jsem na soustředění v ČB od 26. 7. do 1. 8., pak ještě je soustředění ve Strakonicích a začíná nová sezona na rok 2020/2021.

Letos začínám bruslit za juniorky, to znamená absolvovat test číslo 7, a to na zelenou, abych se mohla zúčastnit MČR, pokud při mně štěstí bude stát. Na soustředění v ČB bude se mnou skládat pan Bidař volnou jízdu a něco doplní v krátkém programu. V této kategorii je to trochu náročnější, už se musí umět dvojitý axel, nějaké trojité skoky i v kombinacích, třeba tři skoky za sebou a každý musí být jiný a hlavně ne jednoduchý. Něco už umím, tak se budu hodně snažit. A také v této kategorii jsou se mnou holky, které jsou o tři roky starší.

Příští rok, to už mi bude 16 let, bych si chtěla udělat trenérské zkoušky na III. třídu a k tomu budu nadále bruslit a dobře reprezentovat klub BK České Budějovice a samozřejmě dělat radost rodičům, babičce a dědovi ze Čkyně.

A. Zwettlerová

Pozvánka

Hasiči ze Čkyně srdečně zvou všechny své členy a členky na posezení v hasičském dvoře, které se koná dne **22. srpna** od **17 hodin**. Dobré občerstvení zajištěno.

SDH Čkyně

Mladý muzikant ze Čkyně

V rámci malenické pouti vystoupila „Neznámá začínající kapela“, což je trochu zvláštní název pro uskupení, které dělalo předskokana zdejší oblíbené skupině „Malenička Company“.

Na klávesy zde hraje mladý čkyňský muzikant Michal Kavlík (klávesy a zpěv). Doplňují ho maleničtí Roman Hodouš (basová kytara), Vítek Hrůnek (bicí), Eliška Samcová (zpěv, kytara), na kytaru hraje Zdeněk Žáček ze Zálezel. Kapela zatím nemá jméno, zatím ani není jisté, kdy vystoupí znovu, i když publikum bylo s výkonem spokojené. Budeme se těšit, že se mladí muzikanti brzy představí také ve Čkyni!

(pp)

Tip na výlet – Hořeček je ozdobou krajiny v okolí Čkyně

Český svaz ochránců přírody ONYX a Jihočeský kraj zve všechny obyvatele Čkyně a okolí na **komentovanou exkurzi či procházku zdejší krajinou a přírodou**.

Procházka povede ze Čkyně na místo zvané Háje. Jde o evropsky významnou lokalitu, která leží nedaleko Onšovic a je součástí projektu CZ-SK South LIFE, jehož předmětem ochrany je v tomto konkrétním případě vzácný hořeček mnohotvarý český (Gentianella praecox subsp. bohemica). Cílem projektu je mj. rozšířit biotop hořečku, stabilizovat a zavedením nových osvědčených postupů zvýšit populaci druhu a počet kvetoucích exemplářů.

Řízená procházka krajinou Čkyňska je plánovaná na některý z víkendů na přelomu srpna a září. „Hořečky jsou dvouleté rostliny, které kvetou většinou od konce srpna, do začátku října v závislosti na množství srážek. Termín procházky bude proto blíže stanoven později, aby měli účastníci možnost spatřit hořečky v plném květu," uvedla Eva Ježková. „Přesný termín není možné nyní stanovit. Do konce srpna ale nevyjdou další Aktuality, proto bylo důležité sdělit čtenářům alespoň obecnou informaci o chystané akci. Termín se během srpna všichni zájemci dozví z plakátů," uvedl PR manažer projektu Marek Fügner.

Trasa povede nejspíše od kapličky ve Zdůlí ve směru na Spůli a potom do Onšovic. **Cestu dětem zpestří šipkovaná**, která bude zakončená hledáním pokladu. Tu pomůže zorganizovat Kulturní a okrašlovací spolek Čkyně.
Na místě se bude konat přednáška týkající se hořečku. Následně bude možné jít stejnou cestou domů nebo zajít do hasičské zbrojnice v Horosedlech, kde si můžeme dát pivečko ze strakonického pivovaru a opéct buřta. Zde nám pomohou hasiči z místního dobrovolného sboru.

Hlavním cílem projektu CZ-SK South LIFE je zlepšení nepříznivého stavu ochrany u 3 prioritních druhů, mezi které patří i hořeček. Projekt je realizován na 25 evropsky významných lokalitách v Jihočeském kraji (jedna z nich jsou právě Háje u Onšovic) a 30 evropsky významných lokalitách na jižním Slovensku.

Hořeček mnohotvarý český *je živým důkazem toho, jak se během necelého století může z relativně běžného a hojného druhu stát kriticky ohrožený druh na pokraji vyhynutí. Tento subendemit České republiky se v historii vyskytoval roztroušeně téměř na celém území ČR, a to na stovkách lokalit, přičemž historicky věrohodně doloženo je jich více než 650. V letech 2000 až 2007 byl zaznamenán na pouhých 65 lokalitách. Na velké většině z nich se kvetoucí rostliny vyskytují velmi nepravidelně a často jen v malém počtu exemplářů. Ještě na počátku 20. století se hořeček mnohotvarý český vyskytoval poměrně hojně v celé České republice, kromě západních a severozápadních Čech a jihovýchodní a východní Moravy. V důsledku změn v hospodaření na jeho stanovištích – upuštění od pastvy a pravidelné seče, rozorání luk a pastvin, zarůstání křovinami apod., došlo k jeho postupnému vymizení z přírody a jeho výskyt v ČR se dnes omezuje na pouhých 65 lokalit, z nichž většina se nachází na Šumavě a v Šumavsko-novohradském podhůří. Kromě České republiky, která je centrem rozšíření tohoto druhu, roste i v Rakousku, Německu a Polsku, i zde je však druh dlouhodobě na ústupu.*
Jedná se o dvouletou bylinu s přímou větvenou lodyhou vysokou obvykle 20 – 30 cm. Ve druhé polovině srpna lodyhy rozkvétají fialovými zvonečky. Na jedné lodyze jich bývá až několik desítek. Květní obaly jsou pětičetné, kalich má nápadné cípy, barva koruny je modrofialová. (více na www.south-life.cz)

Přírodní památka Háje *byla zřízena v roce 1992 z důvodu ochrany unikátní květeny na vápencových pahorcích. V roce 2004 byla zařazena mezi evropsky významné lokality. Čtyři pahorky současné přírodní památky mají celkovou rozlohu necelé 2 hektary. Hořeček mnohotvarý český patří mezi zvláště chráněné druhy v kategorii kriticky ohrožený, tedy v nejpřísněji chráněné kategorii.*
Hořeček není jediná zajímavá bylina, která se na lokalitě vyskytuje. Roste zde například tráva válečka prapořitá (Brachypodium pinnatum), keře jalovce (Juniperus communis), drobná kapradina vratička měsíční (Botrychium lunaria). Nejhojnější orchidejí, s těžištěm výskytu v největším z jižních pahorků, je kruštík tmavočervený (Epipactis atrorubens), vyskytuje se zde nenápadná orchidej bradáček vejčitý (Listera ovata). Další vzácnou rostlinou, hojně rostoucí zejména v největším z jižních pahorků, je lilie zlatohlavá nebo kociánek dvoudomý.

Jihočeský kraj
@kraj.jihocesky
www.kraj-jihocesky.cz
#vyjimecnykraj
#drzimeprisobe
#nejdovolenajenajihu

ČESKOKRUMLOVSKÁ SCÉNA –

FIMFÁRIUM

Rodinné divadelní představení pro děti i dospělé na motivy pohádek z Fimfára Jana Wericha. Režie: Jaroslav Kubeš, hrají: Milan Bauer, Mirka Návarová, Hanka Holíková, Martin Kovářík, Lea Kramarovičová, Radim Macho, Bobinka Maříková, Jan Opekar, Vendulka Pohlová, Dáša Sirová, Nela Sojková, Kamča Tomanová.

Kdy: **23. 8. 2020 16:00**

Kde: **MĚSTSKÉ MUZEUM VE VOLYNI**
(NÁDVOŘÍ TVRZE)

Aptar Čkyně s.r.o.
Čkyně 299,
384 81 Čkyně

Aptar food + beverage

Jsme součástí nadnárodní skupiny Aptargroup a působíme na trhu již více než 25 let. Zaměstnáváme na tři sta zaměstnanců různých profesí a řadíme se mezi perspektivní a stabilní zaměstnavatele Jihočeského kraje.

Zaměřujeme se především na výrobu šroubových uzávěrů a uzávěrových systémů z umělých hmot pro péči o tělo, domácnost, nápoje a potraviny.

NABÍZÍME ŘADU ZAJÍMAVÝCH BENEFITŮ

Budeme rádi, pokud se i Ty staneš součástí naší společnosti.

Aktuálně volná pracovní místa:

- **Mechanik elektronik (vyhláška 50/1978 Sb., §6)**
- **Operátor výroby**
- **Opravář forem**
- **Obráběč kovů**

Více informací Vám rádi podáme na personálním oddělení.

Ing. Natálie Turková, tel.: 388 405 109,
natalie.turkova@aptar.com

KMP®

KMP Burotechnik, s.r.o.
384 81 Čkyně
tel.: 388 301 051
fax: 388 423 643
e-mail: prodej@kmp.cz
www.kmp.com

vyrábíme a dodáváme
spotřební materiály pro
kancelářskou a výpočetní techniku

- TONERY
- INK-JET
- BARVICÍ PÁSKY
- SPECIÁLNÍ PAPÍRY
- FAXOVÝ PAPÍR A FOLIE
- TERMOTRANSFEROVÉ PÁSKY

MANOS–PLUS s.r.o., Záhoříčko 6, Čkyně

KAMENICTVÍ CHVRAŇ

- výroba a opravy pomníků
- opravy a zhotovení hrobek
- hřbitovní doplňky
  – *lucerny, vázy, kříže a jiné*
- kamenné parapety, koupelnové a kuchyňské desky, obklady, dlažby
- kamenné koberce Piedra
  – *zastoupení pro jižní Čechy*
- certifikát stavitel hrobek
- nápisy zlaté a stříbrné
- opaxitové desky /černé sklo/
- kamenná drť – různé barvy a velikosti
- na provozovně v Záhoříčku k prohlédnutí pomníky a vzory kamene

Po–Pá: 9–14h ✆ **602 44 64 32**

Mimo pracovní dobu pouze po telefonické domluvě.

POHŘEBNÍ SLUŽBA

- zajišťujeme občanské a církevní obřady
- bezplatné sjednání pohřbu u Vás doma
- vlastní obřadní síň ve Vlachově Březí
- smuteční oznámení na počkání
- potisk stuh a šerp
- vzpomínkové předměty
  – památeční sklo
- prodej pohřebního zboží
- certifikáty:
  hrobník EU, poradce pro pozůstalé, sjednavatel pohřbení, vyšší hygienické zaopatření
- mezinárodní převozy /repatriace/ z ČR a do ČR

NONSTOP LINKA ✆ **602 44 34 34**

Volat je možné 24h denně včetně státních svátků.

R&K
PODLAHOVÉ STUDIO
www.podlahyrod.cz

PRODEJNY | PODLAHÁŘSTVÍ | PORADENSTVÍ

KOBERCE | PVC | VINYL
PLOVOUCÍ PODLAHY | BYTOVÉ DOPLŇKY

ČKYNĚ: **Čkyně 175** ✆ 388 423 010 | 602 160 294
VIMPERK: **1. máje 200** ✆ 388 411 250 | 602 495 566

Aktuality ze života Čkyně - Vydává obec Čkyně nákladem 800 ks pod evidenčním číslem Ministerstva kultury ČR E 14907.- Tisk – Tiskárna Brázda, Hodonín - Uzávěrka následujícího čísla je 20. 9. 2020 - Příspěvky můžete zasílat na e-mailovou adresu: pavel.pechousek@email.cz - Nevyžádané rukopisy se nevracejí - Reklamy pouze při volné kapacitě. Cena za reklamu je 1 Kč + DPH za 1 cm². Reklamu je nutno uhradit na Obecním úřadě ve Čkyni u správce poplatků nejpozději do měsíce od vydání Aktualit.